

Indítás

- Hogy vagy kör.
- Közös imádság: választott 2Kor igeszakaszok.

Bevezető gondolatok

- **Korinthus.** Caesar, 44: Akhája provincia fővárosává tette. Két kikötő, földhíd. Iszthmoszi játékok. Ízisz, Aszklépiosz, cinikusok: Diogenész. Kb. egy ősi Las Vegas megfelelője (kéjnlők). Aquilával és Priszcellával együtt volt itt Pál apostol kb. 50 és 53 között.
- **Ezt a levelet legalább három, a Korinthusiakhoz írt levél előzte meg,** amelyekből kb. kettő elveszett. Elveszett levél, válasz, Khloé, 1Kor Efezusból (54, látogatás, de törölve). Könnyhullatás között írt levél, sértés után, Titusszal. Levél-szerű, kevésbé tanítás összefoglalás mint pl. a Rómaiakhoz írott levél.
- Születési idő: Titusz visszaérkezésekor kb. **55-58 Makedóniában.**
- Ez a levél számos más, megmaradt levél (nyilvánvalóan 1Kor, de Thessz, Gal/Fil is?) után, kb. a Rómaiakhoz írott levéllel egy időben született.

Kiemelt igei részek

- **Bevezetés.** Pál, Isten akaratából Krisztus Jézus apostola. Timóteussal együtt írja. Egész **Akhája** a címzés! Ázsiai bajai, nincs hála, áldás.

- **1, 12b Isten szentségével és tisztaságával, nem emberi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével jártunk a világban.**

Megtapasztaltuk-e már az emberi bölcsességünk haszontalanságát?

- Szép gondolatként itt megfogalmazódott, hogy sok keresés sehová sem vezet az ember életében – ameddig meg nem tanulja Urunk vezetésére bízni magát.
- Az alázat kegyelme is nagyon fontos csatlakozó gondolat itt.
- Az "én ültettem, Apollós öntözött de Isten adta vala a növekedést" pál-i idézete is ide kapcsolódik – sok példát hoztunk erre a tudományból, a művészetekből és az igehirdetésből is.

- **1. Félreértés/apostoli hivatal.** Látogatáshalasztás, igen/nem, Szilvánusz/Timóteus; **könnyhullatás levél/megbocsátott** → szeretet.
- 1,21-22 Isten pedig, aki minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, pecsétjével el is jegyzett minket, és a lélek zálogát adta szívünkbe.

- 2,14-16 De hála legyen Istennek, aki Krisztus ereje által mindenkor diadalra vezet bennünket és ismeretének illatát terjeszti általunk mindenütt. **Mert Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére** az üdvözülők és az elkárhozók között, ezeknek a halál illata halálra, azoknak az élet illata életre.

Gondolkodjunk el egy pillanatra ezen a gyönyörű képen, és azon, hogy hogyan érvényesülhet ez a mi saját életünkben.

- 3 nem hoz ajánló levelet, mint Korinthusba. 3,2-3 **A mi levelünk ti vagytok, amely be van írva a szívünkbe, amelyet ismer, és olvas minden ember.** ³Mert nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amely nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével van felírva, és nem kőtáblára, hanem a szívek hústábláira.

Érezzük meg annak szépségét, hogy mások a mi szívünkbe írott ajánlólevelünk lehetnek – azok, akikre hatott a bennünk élő és mozgó hit – és ez visszahatott ránk.

➤ ¹²Mivel tehát ilyen reménységünk van, teljes nyíltsággal szólunk, ¹³és nem úgy, mint Mózes, aki leplet tett az arcára, hogy ne lássák Izráel fiai a mulandó dicsőség végét. ¹⁴De az ő gondolkozásuk eltompult, mert **az Ószövetség felolvasásakor ugyanaz a lepel mind a mai napig felfedetlenül megmaradt, mivel az csak Krisztusban tűnik el.** ¹⁵Sőt mindmáig, valahányszor Mózeset olvassák, lepel van a szívükön. ¹⁶De ha majd megtérnek az Úrhoz, elvétetik a lepel. ¹⁷**Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.** ¹⁸Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

Megérettük-e már azt, hogy ahol az Úr lelke van, ott van a szabadság?

- Fontos gondolat volt itt, hogy a lépcső mentén is van korlát, azaz a korlát segít és nem gátol.

4. A szenvedés fontossága

⁶Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, **ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.**

Gondoljunk bele ennek a képnek a szépségébe. Isten dicsőségének az ismerete előttünk a Krisztus arcán ragyog fel... Lehet ennél szebb életcél, élet?

¹⁰**Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen testünkben.** ¹¹Mert életünk folyamán szüntelen a halál révén állunk Jézusért, hogy Jézus élete is láthatóvá legyen halandó testünkben.

¹⁶Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt **ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.** ¹⁷Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, ¹⁸mivel **nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra**, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

A pillanatnyi könnyű szenvedés "régis toposz": Makkabeusok második könyvében is állandó.

Éreztük-e már ezt a keserves-szép kettősséget magunk is?

Mennyire tudunk a láthatatlanokra nézni mi magunk?

- Itt megfogalmaztuk azt, hogy a korábbi megállóhelyekkel együtt: a ki hol van? Kérdése ez is: Hol érzem én a magam helyét Istenhez képest?

➤ 5. Krisztus ítélőszéke. Békéltetés szolgálata.

¹⁶Úgyhogy **mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük.** ¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.

Hogyan tudjuk ezt a „nem test szerinti” megismerést megérteni, megérezni?

- 6. Apostol megpróbáltatásai. Személyes felhívás kiengesztelődésre, elkülönülésre a hitelentől.

Egy tipikus páli mondat...³Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat,⁴hanem úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban,⁵verésekben, bebörtönzésben, nyugtalan időkben, fáradozásban, átvirrasztott éjszakákban, böjtölésben,⁶tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben,⁷az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel,⁸dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint ámitók és igazak,⁹mint ismeretlenek és jól ismertek, mint meghalók és íme, élők, mint megfenyítettek és meg nem ölték,¹⁰mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük és akiké mégis minden.

- 7. Makedón út emlékek. Titusz. **Isten szerinti szomorodás, nem világi, üdvösséget ad.**

⁸Mert ha megszorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom. Bántam ugyan, látva, hogy az a levél, ha egy kis időre is, megszorított titeket,⁹de most már örülök. Nem annak, hogy megszorítottatok, hanem hogy szomorúságotok megtéréshez vezetett: mert Isten szerint szomorítottatok meg, és miattunk semmiben nem vallotok kárt.¹⁰Mert **az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világi szomorúság pedig halált szerez.**

Hogyan tudnánk megfogalmazni mi magunk az "Isten szerinti szomorúság" és a "világi szomorúság" különbségét? Próbáljunk példákat mondani a kettőre.

- Itt megértettünk sokan valami nagyon fontosat: azt hogy van olyan, hogy Isten szerinti szomorúság. Van olyan, hogy Krisztus szomorúsága miattunk, és van ennek átélése. Van olyan is, hogy az Atya szomorúsága a Fia halála miatt, és ennek is van átélése. És van olyan, hogy mi saját magunk látjuk meg korábbi avagy mostani önmagunkat Isten szemével és érezzük a szomorúságát miattunk. Van olyan is, hogy másokat látunk meg ilyen szemmel, és érzünk miattuk szomorúságot – az Isten, Jézus szomorúságát. Ez az utóbbi szomorúság segít, gyógyít előre visz. Az örök életre. Ezért élet szerinti.

2. Gyűjtés Jeruzsálemnek. (8-9, Makedón bőkezűség. Szándék → cselekvés. Ma neki, holnap nekem, Titusz. **Jókedvű adakozót szereti az Isten.**)

8,13 az egyenlőségnek megfelelően¹⁴a mostani időben a ti fölöslegetek pótolja azok hiányát, hogy máskor azok fölöslege is pótolja majd a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen

^{9,6}Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.

⁷Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”.

Voltunk-e már „jókedvű adakozók”? Hányféle módon lehet jókedvű adakozónak lenni?

- **3. Vita ellenfelekkel.** (10,10. **Levelei kemények, de megjelenése erőtlen, beszéde szájalmas.** Más Jézust hirdetnek nekik, pedig Pál nem alábbvaló a legfőbb apostoloknál. 11. Ingyen volt ott. Szenvedés, mint hitelesség: **ötször negyven bot (egy híján), 3 vessző, kövezés, 3 hajótörés, damaszkuszi kosár.**

¹⁷Aki pedig dicsekszik, az Úrral dicsekedjék,¹⁸mert nem az a megbízható ember, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl.

²⁴Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést, ²⁵háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain. ²⁶Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltestvérek között, ²⁷fáradozásban és vesződségben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. ²⁸Ezekén kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja.

- 12: 14 éve: **harmadik ég, paradicsom, kimondhatatlan beszédek; tövis testébe 3x vegye el**, amikor erőtlenségem voltam, akkor vagyok erős. 12,14 új látogatás. 13 nem lesz kíméletes, akik vétkeztek.)

²Ismerek egy embert Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt elragadtatott a harmadik égig – hogy testben-e vagy testen kívül, nem tudom, csak Isten tudja. ³Én tudom, hogy az az ember – hogy testben-e vagy testen kívül, nem tudom, csak az Isten tudja – ⁴elragadtatott a paradicsomba, és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket ember el nem mondhat. ⁵Ezzel az emberrel dicsekszem, nem pedig önmagammal; hacsak az erőtlenségeimmel nem.

Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. ⁸Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék az el tőlem. ⁹De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert **az én erőm erőtlenség által ér célhoz**. Legszívesebben tehát az erőtlenségeimmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje lakozzék bennem. ¹⁰Ezért Krisztusért örömem telik erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongatásokban, mert amikor erőtlenségem voltam, akkor vagyok erős.

Hogyan tudjuk magunknak értelmezni az Úrnak azt a mondását, hogy „az én erőm erőtlenség által ér célhoz”?

- **Befejezés** (buzdítás, áldás: **Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és Szentlélek közössége**).

¹³Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!

Lezárás

- Záró imádság.
- Hirdetés: a következő bibliakör két hét múlva, október 19-én lesz a Galatákhoz írott fontos levélről Jávorai Fülöp moderálásával. Olvassuk át addig a levelet, és válasszuk ki azokat az igéket, amelyek megszólítanak bennünket.